

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 76 PŽ-4880/2021-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Tatjane Kujundžić Novak, predsjednice vijeća, Mirne Maržić, sutkinje izvjestiteljice, i Marine Veljak, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja STEČAJNA MASA DASTRA d.o.o., kao pravni sljednik DASTRA d.o.o. stečaju, Zagreb, Banjavčičeva 18, kojeg zastupaju punomoćnici Nikola Bartolić i Tomislav Bartolić, odvjetnici u Zagrebu, Palmotićeve 27, protiv tuženika KIM d.d., Karlovac, Gornje Mekušje b.b., kojeg zastupa punomoćnik Josip Janković, odvjetnik u Karlovcu, Vranicanieva 5/I, radi isplate iznosa od 6.316.816,77 kn, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1563/2005 od 12. lipnja 2008. u točkama I. i II. njene izreke, u sjednici vijeća održanoj 28. listopada 2021.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1563/2005 od 12. lipnja 2008. u točkama I. i II. njene izreke.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak revizijskog postupka u iznosu od 68.393,75 kn (šezdesetosamtisućatristodevedesettri kune i sedamdesetpet lipa) u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Trgovački sud u Zagrebu pobijanom je presudom, u točki I. njene izreke, odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim je tužitelj zahtijevao isplatu iznosa od 3.380.082,46 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. U točki II. naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 434.607,35 kn u roku od osam dana.

2. Nepobijanom točkom III. izreke pobijane presude utvrđeno je da je tužitelj povukao tužbu za dio zahtjeva koji se odnosi na plaćanje iznosa od 2.936.734,31 kn,

na temelju odredbe članka 193. stavak 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP), budući da se smanjenje tužbenog zahtjeva smatra djelomičnim povlačenjem tužbe, čemu se tuženik nije protivio.

3. Iz obrazloženja u bitnom proizlazi utvrđenje prvostupanjskog suda da je tužiteljeva tražbina prestala prijebojem. Utvrđeno je da su svi poslovni odnosi između stranaka nastali prije otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem te da je tuženik opravdano stavio u dopušteni prijeboj tražbine svojih vjerovnika, koje je ispunio, a koje su nastale zbog toga što tužitelj nije ispunio svoje obveze iz Ugovora o kreditu broj 5003/97 i Ugovora o obavljanju vanjske trgovine i odobrenom kreditu za uvoz junica kojeg je sklopio s tuženikom 22. listopada 1997. i koje su svakako nastale prije otvaranja stečajnog postupka, a koje je sve činjenice prema shvaćanju prvostupanjskog suda, uzeo u obzir sudski vještak za financije Milan Vukičević prilikom izrade nalaza i mišljenja i na kojem prvostupanjski sud temelji svoju odluku. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a.

4. Protiv navedene presude u točkama I. i II. izreke žalbu je podnio tužitelj navodeći sve žalbene razloge iz odredbe članka 353. stavka 1. ZPP-a posljedično pobijajući i odluku o trošku. U žalbi detaljno iznosi historijat postupka te u bitnom ističe da je pogrešno prvostupanjski sud cijenio nalaz i mišljenje vještaka o vjerodostojnosti dokumentacije tuženika kojom dokazuje osnovanost prijeboja, što je sud mogao utvrditi iz dokumentacije u spisu, bez provođenja vještačenja. Ističe da vještakovo mišljenje, koje je sud u cijelosti prihvatio, u odnosu na činjenicu da je prije otvaranja stečaja nastala obveza tuženika prema tužitelju potpuno pogrešno i predstavlja prihvatanje tuženikovog stava koji se ne može na prihvatiti ukoliko se s dužnom pažnjom akceptiraju isprave dostavljene u spis. U presudi se, prema žalbenom navodu, nigdje ne navodi kada je nastalo navodno tuženikovo potraživanje prema tužitelju koje je stavio u prijeboj 2001., a koje s odnosi na navodno ispunjenje tužiteljeve obveze prema trećoj osobi, pa smatra da je nalaz vještaka, a na kojem sud temelji svoju odluku, pogrešan i ne odgovara stvarnom činjeničnom stanju niti stanju spisa te da tuženik nije dokazao da bi njegov nesporni dug prestao. Ponavlja i tvrdnje koje je isticao tijekom postupka o nedopuštenosti prijeboja u smislu odredaba Stečajnog zakona. Stoga predlaže preinačiti pobijanu presudu i obvezati tuženika na naknadu troška postupka tužitelju, uz naknadu troška žalbenog postupka.

5. Odgovor na žalbu nije podnesen.

6. Žalba nije osnovana.

7. Ispitavši pobijanu presudu u točkama I. i II. njene izreke, sukladno odredbi članka 365. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, slijedeći uputu sadržanu u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt-534/2016 od 8. lipnja 2021., ovaj sud nalazi da je pravilna i osnovana na zakonu.

8. Nije sporno da su tužitelj i tuženik bili u poslovnom odnosu na temelju Ugovora o obavljanju poslova vanjske trgovine od 22. listopada 1997. (list 56.-59. spisa) temeljem kojeg je tužitelj u ime i za račun tuženika obavljao poslove vezane za uvoz rasplodne stoke te na temelju kojeg se tužitelj obvezao ishoditi bankarsku garanciju Dubrovačke banke d.d. (list 92.-93. spisa), a trošak koje će plaćati tuženik (članak 9.), a za sve to će platiti tužitelju naknadu u iznosu od 3% vrijednosti uvezenih junica.

9. Također nije sporno da su stranke bile u poslovnom odnosu temeljem Ugovora o kreditu broj 5003/97 (list 76. spisa) od 21. studenoga 1997. temeljem kojeg je tuženik bio u obvezi isti vratiti u roku od 180 dana, a u svrhu podmirenja ino doznake tvrtki TETRA PAK, putem tvrtke TANORA, Vaduz, Lichtenstein.

10. Na bazi navedenih poslovnih odnosa tužitelj je izvršio obračune uvoza 661/581/97, 284/369/97, 168/238/97 i 243/238/97 za koje navodi da ih tuženik nije podmirio pa je tužitelj 16. srpnja 2002. prijedlogom pokrenuo ovršni postupak radi naplate iznosa od 6.316.816,77 kn. Budući da je tuženik prigovorio da ne zna na što se utuženo potraživanje odnosi, rješenje o ovrsi je stavljeno izvan snage te je postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

11. Nadalje, 12. svibnja 2003. stranke su sklopile Ugovor o sanaciji tuženika (list 26.-28. spisa) iz kojeg proizlazi utvrđeno potraživanje tužitelja prema tuženiku na dan 31. prosinca 2001. u iznosu od 6.443.591,32 kn, temeljem koga je tužitelj otpisao bez naknade dio dugovanja po utuženim računima u iznosu od 4.808.066,85 kn, a dio u iznosu od 1.635.524,47 kn pretvorio u vlasnički ulog (članak 4. i 5). Iz odredbe članka 2. stavak 3. tog ugovora jasno proizlazi da se radi o potraživanju po obračunima 243, 284 i 661, dok je člankom 3. izričito ugovoreno da za sporna potraživanja koja nisu obuhvaćena tim ugovorom vjerovnik nastavlja započete pravne radnje radi njihova utvrđivanja.

12. Za potraživanje u iznosu od 3.380.082,46 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, koji je predmet ovog postupka tuženik je isticao da je prestalo na temelju dvije izjave o prijeboju i to OK 80 od 31. listopada 2000. (list 64. spisa) i OK 81 od 31. listopada 2001. (list 90. spisa), dakle istakao je prigovor građanskopravnog prijeboja. Tužitelj je osporio navode tuženika da su putem dva navedena prijeboja prestala predmetna potraživanja te je isticao prigovor njihove ništavosti.

13. Pravilno je prvostupanjski sud, nakon provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja utvrdio da je tužiteljevo potraživanje prestalo prijebojem.

14. U konkretnom slučaju nije predmet ispitivanja postojanje potraživanja tužitelja u iznosu od 3.380.082,46 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a kako su zatražena nakon smanjenja tužbenog zahtjeva (list 44. spisa), ali je predmet utvrđivanje da li je tužiteljevo potraživanje prestalo prije podnošenja tužbe navedenim prijebojima jer u ovom konkretnom postupku tuženik osporava tužbeni

zahtjev, kako je konačno određen, po osnovi i visini navodeći da je potraživanje tužitelja prestalo prijebojem.

15. Iz teksta terećenja OK 80 i OK 81 može se zaključiti da je tuženik prijeboj izjavio zbog toga što su protiv njega tvrtke TANORA i Dubrovačka banka d.d. pokrenule sudske postupka radi naplate potraživanja nastalih na temelju pravnih poslova Ugovora o obavljanju poslova vanjske trgovine od 22. listopada 1997. i Ugovora o kreditu broj 5003/97. a po kojima je, prema tim trećim osobama, plaćanja trebao izvršiti tužitelj.

16. Nesporna je činjenica da je tuženik, temeljem pravomoćnih sudskih odluka izvršio plaćanja Dubrovačkoj banci d.d. i TANORI, Vaduz. Pri tome je odlučno da su navedene izjave o prijeboju OK 80 od 31. listopada 2001. (list 64. spisa), kojom je tuženik teretio tužitelja za iznos od 2.074.068,53 kn, za plaćanje izvršeno po Ugovoru o kreditu broj 5003/97 od 21. studenoga 1997., terećenje tuženika 827 od 30. prosinca 1997. u iznosu od 367.784,38 CHF. Navedene izjave o prijeboju su knjigovodstveno ispravno provedene u poslovnim knjigama kako je to utvrdio vještak Vukičević (list 330. spisa). Pri tome nije odlučno što iste nije u poslovnim knjigama proveo tužitelj.

17. Stoga je pravilan zaključak prvostupanjskog suda da je tuženik dokazao da je tužiteljeva tražbina prestala prijebojem, pa je pravilno prvostupanjski sud odbio tužbeni zahtjev.

18. Pri tome je odlučno što iz izjava o prijeboju proizlazi da tuženik u prijeboj stavlja terećenja trećih osoba za tražbine koje je trebao izvršiti tužitelj, ali proizlazi da nije, već ih je, temeljem drugih pravnih poslova i sudskih odluka ispunio tuženik. Pri tome, prema odredbama članka 103. i 104. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 125/12 i 133/12; dalje: SZ) ne proizlazi da bi navedeni prijeboj bio nedopušten, što je pravilno ocijenio prvostupanjski sud.

19. U odnosu na tužiteljevu žalbu valja dodatno naglasiti da se u žalbi iznosi činjenice koje tužitelj nije iznosio tijekom postupka pa ih ovaj sud nije ovlašten uzeti u obzir, u smislu odredbe članka 352. ZPP-a.

20. Pravilna je i odluka o trošku temeljena na odredbama članaka 154. i 155. stavak 1. ZPP-a, Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 26/03) i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 69/93, 87/93, 16/94, 11/96; te 91/04, 37/05, 59/07 i 148/09; dalje: OT). Žalitelj niti ne navodi da bi obračun troškova postupka, kako ga je sačinio prvostupanjski sud, bio u bilo kojem djelu netočan.

21. Slijedom navedenog, valjalo je sukladno odredbi članka 368. stavka 1. ZPP-a odbiti tužiteljevu žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijanu presudu.

22. Budući da je tužitelj uspio u revizijskom postupku poslovni broj Revt-534/2016 valjalo mu je dosuditi trošak tog postupka u iznosu od 68.393,75 kn.

Zagreb, 28. listopada 2021.

Predsjednica vijeća
Tatjana Kujundžić Novak

Broj zapisa: **eb302-1a5b7**

Kontrolni broj: **09a07-31081-bc973**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TATJANA KUJUNDŽIĆ NOVAK, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.